

"de **GALEMA'S**

en **GALAMA'S**

door de eeuwen heen"

Versijnt in het

voorjaar
(april)
(oktober)

16e jaargang nr.1, mei 2005

najaar

Galama/Galema

9 juli feest op het Senserhuis

INHOUD

Pagina

• Bestuur	2
Ruiming van graf Sytske Galama en Idse Verver	2
Van de redactie	2
Kopij insturen	2
Oproep nieuw bestuurslid	2
Donatie betalen in 2005	2
• Familievaria	3
Geboren	3
Jubilea	3
Getrouwd	3
Overleden	3
Aanvullingen op familieboek	4
• Stok oh stok....	4
• Reisverhalen uit het verre oosten	4
• Gek op wielen	5
• Verbouwing onthult familiegeheimen van een pand	5
• Aaksens zal voor altijd onvindbaar blijven	5
• Familieleden in de politiek:	6
Statenlid Baukje Galama burgemeester van Vlieland	6
Boos raadslid boycot raadsvergaderingen	6
Galama mag toch in commissie in Grou	6
• Kleigrond bol van historie	7
• Alcoholketen	7
• Van cowboylook naar duizend en één paar wandelschoenen	7
• Gezonde carport voor koeien in Nijhuizum	8
• Boerderij Kûbaard uitgeroepen tot 'Pleats fan it jier'	9
• Skiednis fan de pleats Sinserhûs	9
Bewenners fan de pleats Sinserhûs	10
• Het winkeltje	16

Ter gelegenheid van het **200 jarig bestaan** van de boerderij Senserhuis te Blauwhuis zal op 9 juli vanaf 10.00 een feestelijke bijeenkomst worden georganiseerd. Er zal een historische gedenksteen worden onthuld, rondleidingen gegeven door Piet Galama en zijn familie, bezichtiging van vele oude ornamenten in de boerderij en er wordt ouderwets eten geserveerd. Ook is er de mogelijkheid voor een wandeling of fietstocht langs Galama wetenswaardigheden in de buurt. Geef je op en vul de bon in op de uitnodigingsbrief.

Het bestuur

Sjoerd Galema (1.14.137/147)

Voorzitter

Kloosterweg 21, 8741 KB Hartwerd
tel. 0515-569565

e-mail: galema@sis.fryslan.nl

Geartsje Broekstra-Galama

(1.13.69.1/133) Secretaris

De Watersnip 26, 8862 LN Harlingen;
Tel. 0517-430404

e-mail: jochem.broekstra@home.nl

Theo Galema (1.14.40/72)

penningmeester

Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum
tel. 0515-541487

e-mail: theogalema@wanadoo.nl

Eelco J. Galama (1.14.87/107)

Redactie krant

Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG
Leeuwarden; Tel. 058-2800016

e-mail: e.galama@chello.nl

Maikel Galama (1.14.131/140)

Archief/onderzoek

Boterdiep 24a, 9712 LP Groningen
tel: 050-3122322;

e-mail: maikelgalama@hotmail.com

Theo Galema (1.136.2/37)

Ledenadministratie, website

Sylroede 22, 8765 LW Tjerkwerd
Tel. 0515-579338

e-mail: theogalema@hetnet.nl •

Marije Galema (5.13.14 nr. 2 / 190) en Benne Lubbers behaalden samen met 8 andere kinderen uit Dronrijp de tweede plaats - er deden 30 groepen mee - op de provinciale playbackshow van de Federatie Christelijk Jeugdwerk Friesland in de categorie 8-12 jaar. Ze zongen een medley uit de musicalfilm Grease.

Bron: Lucie Galema

Kopij:

Als u leuke informatie heeft voor deze krant over de familie, stuur het dan naar de redactie, t.a.v. Eelco Galama, Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden
Tel. 058-2800016

E-mail: e.galama@chello.nl

Sluitingsdatum voor het volgend najaarsnummer: 1 oktober 2005

Van de redactie

Alweer een familiekrant, terwijl ik het gevoel heb dat de vorige nog maar net droog is. Er staat weer een mooi feest op stapel, dit keer met de herdenking van het 200 jarig bestaan van het Senserhuis. Een van de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes, waar nu Piet Galama de scepter zwaait. Piet heeft er een uitgebreid verhaal over geschreven en er zijn persoonlijke interpretaties bij gegeven.

Toen alles op een rijtje stond, bleek dat er deze keer heel veel in de Friese taal is geschreven. Lastig als je deze taal niet beheerst. Dat realiseer ik mij en verontschuldig mij hiervoor. Anderzijds is er in het bestuur over gesproken, met de conclusie dat er teveel van de eigenheid van de artikelen verloren zou gaan als alles in het Nederlands vertaald zou worden. Daarom hebben we het maar zo gelaten. Natuurlijk is Piet op 9 juli graag bereid om alles uitgebreid te laten zien en te vertellen over de geschiedenis van de oude boerderij het Senserhuis, ook in het Nederlands. De dag wordt een beetje een ouderwetse dag, maar bied ook mogelijkheden om de buurt met veel Galama geschiedenis te verkennen. Vanaf pagina 10 leest u er al vast veel van, maar er gaat niets boven zelf komen. De uitnodigingsbrief hebben we er los bijgedaan met daaraan de aanmeldingsbon. Niet vergeten deze zo snel mogelijk op te sturen, zodat de feestcommissie weet dat u er aan komt. Tot ziens op 9 juli!

Eelco Galama

Oproep nieuw bestuurslid

Op de achterpagina van deze krant hebben we altijd een bonnetje gehad om adreswijzigingen in te vullen en aan ons op te sturen. Die gingen altijd naar Theo Galema uit Tjerkwerd. Hij verzorgde de ledenadministratie, sinds vele jaren. Theo heeft op de laatste bestuursvergadering te kennen gegeven om uit het bestuur te treden. Wij vinden dat natuurlijk heel erg spijtig, maar respecteren zijn besluit. **Derhalve zoeken wij een nieuw bestuurslid.** Het zou wel handig zijn als diegene bij voorkeur handig is met de computer en affiniteit heeft met de familie. En natuurlijk kan er gesproken worden over herschikking van taken binnen het bestuur. Mocht u iemand kennen of zelf interesse hebben, neem dan even contact op met een bestuurslid. De adressen staan hiernaast in de linkerkolom. Zij kunnen meer vertellen over bestuurswerkzaamheden.

Geachte donateur van onze Stichting,

Het is elk jaar voor de penningmeester van de Stichting een hele klus om de **jaarlijkse bijdragen van alle donateurs** binnen te krijgen. Soms blijkt het zelfs onmogelijk om deze te incasseren. Het bestuur heeft in haar vergadering van 4 april j.l. hierover gesproken en is tot de conclusie gekomen dat er naar gestreefd moet worden om ook de kleinste helft van het aantal donateurs, welke nog niet via automatische incasso betalen, hiertoe op te roepen. Enkele belangrijke argumenten hiervoor zijn:

- Met € 7,- per jaar gaat het om een relatief bescheiden bijdrage.
- Het is niet redelijk dat sommige "donateurs" wel de familiekrant ontvangen maar niet betalen.
- Met een machtiging heeft u ook geen zorgen, het gaat automatisch.
- Een machtiging kan op elk gewenst moment worden ingetrokken.
- Eén uniform systeem voor donateurs en penningmeester.

Indien u niet bereid bent om een machtiging aan de Stichting te geven zien wij ons genoodzaakt hiervoor € 3,- aan extra kosten in rekening te brengen voor o.a. het sturen van een factuur, hogere verwerkingskosten van de bank etc. De jaarlijkse donatie zal in dat geval dus € 10,- gaan bedragen.

Wij hopen dat u begrijpt waarom het bestuur tot het voorgaande heeft besloten.

Met minimaal 2 uitgaven van de Familiekrant en een Algemene Donateur Vergadering met excursie, per jaar, krijgt u veel waar voor uw geld. Bovendien organiseren wij de vijfjaarlijkse reünie.

Wij vragen u voor de machtiging even contact op te nemen met de penningmeester en uw bank of gironummer door te geven.

Bij voorbaat dank, namens het bestuur,

Theo Galema
Penningmeester

Familievaria

In deze rubriek worden berichten opgenomen die bij de redactie binnenkomen en die door eigen onderzoek naar voren komen. Mocht u als lezer en/of familielid familie-berichten willen opgeven, stuur die dan naar de redactie, p/a Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016, of per e-mail: e.galama@chello.nl

Geboren

In de vorige krant vergeten op te nemen: Op 3 juni 2004 is geboren **Victor Galema**, zoon van Jelle (1.15/74) en Laura, kleinzoon van Gerard en Annie Galema te Bedum.

Op 5 juli 2004 is geboren **Timothy John Conrad**, zoon van Thom en Jessie Galema (1.13.20, nr.5/47) te Franeker.

Op 21 januari 2005 is geboren **Aleida Johanna Helena**, dochter van Maurits (1.12.37, nr.12, kind 1/157) en Afke IJdema-Andringa. Zij wonen te Bolsward.

Het bestuur wenst ouders en familieleden veel plezier en gezondheid met de pas geboren.

Jubilea

Tiisdei 10 maaie 2005 is it 50 jier lyn dat **Sikke Galama en Teatske Galama-Jorna** troud binne. Sy fierden dat middeis yn Kafee De Freonskip te Blauhûs.

Getrouwd

Op 3 augustus 2002 zijn op de Filippijnen getrouwd **Jessie Valentin Garcia en Thomas Johannes Galema** (1.13.20, nr. 5/47). Intussen wonen ze in Franeker

Ruiming van graf Sytske Galama en Idse Verver

Van Jap Galama kregen we het bericht dat het graf van Sytske Galama, dochter van Ysbrand Klazes, geruimd gaat worden evenals het graf van Regina van den Berg Galama en Maria Wyngaard. Beide graven zijn op het kerkhof te Blauwhuis. Kent u nog levende nabestaanden en weet waar ze wonen, informeer hen hierover; wellicht kunnen dan de graven nog behouden blijven. In alle gevallen graag direct contact opnemen met de beheerder van het kerkhof.

In ons hart leven mensen die daar helemaal thuishoren En die daar blijven, zelfs als zij niet meer in ons midden zijn.

Bonifacius Cornelis Galema

sinds 13 september 2002

weduwnaar van

Elisabeth Sophia Hoogma

geboren: 4 juni 1915 te Westhem

gehuwd: 30 december 1942

te Oosterwierum

overleden: 7 januari 2005

te Leeuwarden

Met dank voor uw belangstelling

bij zijn afscheid namens de

familie Galema en Hoogma:

Gerard Galema - Ex-testamentair

Bonte, door sommigen Bonne genoemd. was vooral een actieve man die bijna zestig jaar zijn leven heeft gedeeld met zijn vrouw. Hij ging helemaal op in zijn werk. het kweken van groenten, fruit en ooft. In zijn jonge jaren op een stuk grond, gepacht van zijn vader in Nijhuizum. Later in Huizum, na zijn huwelijk met Beth voor zich zelf. Een bestaan van meestal hard en lang werken voor hun beide. Zijn trots was een zo uitgebreid mogelijke variëteit aan producten op de veiling aan te leveren en het liefst voordat andere kwekers dat deden. Na de beëindiging van het bedrijf in 1979 zette hij zich als vrijwilliger in voor de Johannes de Doper parochie vlak bij hem in de buurt. Hij was er 25 jaar koster. Als blijk van erkenning ontving hij daarvoor het Titus Brandsma beeldje. Zijn bijna onbegrensd optimisme was één van de pijlers van zijn bestaan. Daarnaast was ook de zorg voor de mens om hem heen hem dierbaar. Hij probeerde voor zover dat in zijn vermogen lag te steunen en helpen waar nodig. Dat hij een doorzetter was die niet gauw de moed opgaf bleek o.a. ook uit het volbrengen van de Friese Elfstedentocht op de schaats in 1942. Nu we afscheid van hem moeten nemen geven we hem vol vertrouwen terug aan God, de Vader van ons allen.

Op 7 januari 2005 is overleden te Leeuwarden **Bonifatius Cornelis Galema** (1.12/nr.7/70), geboren op 4 juni 1915 te Westhem. Bonne is op 11 januari te Oosterwierum begraven.

Het bestuur van De Stichting *Galema's en Galama's* door de eeuwen heen wenst de nabestaanden van overleden familieleden veel sterkte bij de verwerking van het verlies van hun dierbare geliefden.

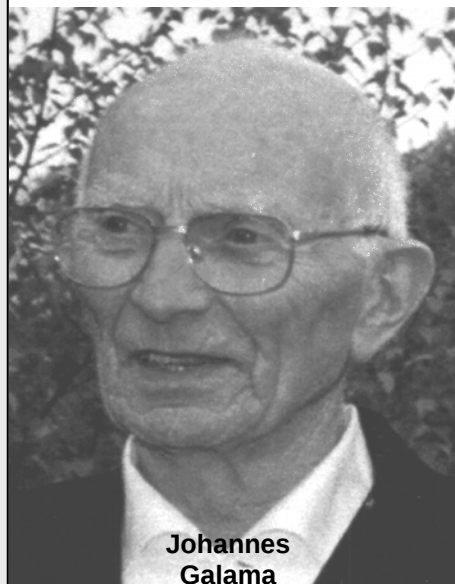

Bonne Galema

en hebben zoals hierboven vermeld een zoon gekregen.

Overleden

Op 18 februari 2005 is te Groningen overleden **Age Johannes Bouwhuis**, geboren te Luinjeberd op 24 augustus 1922. Age is gehuwd geweest met Siepie Galema (1.12.35, nr.10/145). Age is gecremeerd op 22 februari.

Johannes Galama

“Ik wou dat ik kon een vogel was... en dat ik dan weg kon vliegen” Dat heeft hij gedaan. Op 1 maart 2005 overleed **Johannes Theodorus Galama** (1.13.64/126). Hij is 85 jaar geworden en is begraven op de begraafplaats Sint

Barbara te Brakkenstein (Nijmegen). Johannes was mede oprichter van de familie stichting.

11 maart 2005 is te Wommels overleden **Pieter Bonnema**. Hij was geboren op 22 september 1911 te Hidaard. Pieter was getrouwd met Eke Bonnema - de Boer (5.10, nr.8, kind 2/184), die reeds op 21 januari 2003 was overleden. Op 15 maart is hij begraven op de begraafplaats in Spannum.

In haar eigen vertrouwde omgeving is op hoge leeftijd op 15 april 2005 overleden **Louise Hendrika Kroon**, weduwe van Berend Klaas Okma en eerder gehuwd geweest met Hendrik Jan Meijer. Zij was de schoonmoeder van Sietske Meijer-Galema (5.11.2, nr.4/181) uit Delfzijl.

Op 19 april 2005 overleed **Dieuwke Mulder-de Jong**, (schoon)moeder van Anno en Hiltje Galama-Mulder (1.14.140/150). Zij was de beppe van Dieuwke en Igo Galama uit Haskerdijken. Dieuwke de Jong was gehuwd met Wietse Mulder en is 90 jaar geworden. Zij is op 23 april begraven te Haskerdijken.

Aanvullingen op het familieboek:

- Op pagina 202/203 bij 7.12.1: **Valentius Sipke Jan** was niet de enige zoon van Sipke Jans Galama en Hermina Bertha Oudsteijn. Er was nog een eerste zoon Jan Sipke, die geboren is op 15 april 1903 te Amsterdam. Jan Sipke is geëmigreerd naar Australië. Op 18-11-1931 trouwde hij daar met **Jacoba Magdalena Scholten**, geboren 7-10-1900 en overleden in Australië in 1982. Jan Sipke is overleden op 9-1-1994. Hij had een zoon en een dochter. De zoon Robert is geboren op 13-4-1936 en overleden als gevolg van een ongeluk op 6 maart 1952. Dochter Lia, geboren op 12 maart 1933 woont nog in Australië. Na het overlijden van Sipke Jans trouwt Hermina met Pieter Jacobs Hoedemakers en krijgt nog een zoon Felix, geboren 31 juli 1916 en een dochter Maria Louise, geboren 31 mei 1918.

- Op pagina 203, bij 7.13.6: Hier is vermeld dat **Chr. Govers** zou zijn overleden, maar deze is nog springlevend. Het betreft hier zijn vader die op hetzelfde adres woonde en dezelfde voornamen had.

bron: *Rudolph V. Galama, uit Breda.*

- Durk IJbrands Galema**

Stok oh stok.....

Door Joop van der Werf (1.12.32,nr.2, kind 3/131) Doe't Klaas Gaeles Galama (schoon 1.11.15/114) eartiids as mei-oprijochter fan 'e Coöperatieve Suvelfabryk te Skearnegoutum syn funksje yn 1917 as Foarsitter dellei krige hy as oantinken in kuierstok mei sulveren hânfet. De ynskripsje: Van de Coöperatieve Zuivelfabriek Scharnegoutum aan haar Voorzitter K.M. Galama 1897-1917 sprekt foar harsels. K.M. Galama stiet foar Klaas Michiels (Michiels←→Gaele) Galama!! It hânfet is in skitterjend stikje Frysk hânwurk en as de stôk prate koe, dan hienen wy fêst in boek fol skriuwe kind.

Nei it ferstjerren fan myn oerpake Klaas yn april 1927 krige syn soan Jozef Galama (1.12.32) de ferneamde stôk fan syn heit. Pake Jozef, ek al bestjoerslid fan 'e selde Coöperatieve Suvelfabryk yn Skearnegoutum, tûget de stôk jierrenlang mei: fan 'e Tike lâns Gersleat, Tirns, Drachten en Sint Nyk. It lêste skoft fan syn libben reizget er lâns syn bern en komt úteinlik by Stien yn it Hearrenfean te ferstjerren. Pake Jozef lit syn stôk efter. As Stien yn oktober 2004 weirekkt bedarret de stôk by Jozef Galama syn pakesizzer Joop en o-heden, dat is, lykwols wol in Jozef, mar gjin Galama! Jierrenlang pinfiskje guon minsken nei de bysûndere stôk fan Pake Jozef. Wêr moat er bedarje? Jo kinne him net ferkeapje, opite as mei it grêf ynnimme. It komt er op del dat je op san pronkstikje passe meie en dat is in hiele ferantwurdig. Mem (Stien) wie -wêr it de skonken oanbelange- in hecht minske, se hat nearne mei in stôk rûn.

Ja, fansels, ik wit wol dat de stôk yn it Galama's laach bliuwe moat, mar wêr sil der hinne? It leit foar de hân dat Omke Klaas him mar ha moat, de man rint al frijwat kerbintich. Fansels kin ek Omke Douwe as Omke Jap der noch in skoftsje gebrûk fan meitsje, mar dernei sil de stôk nei de neifolgende generaasje moatte en wat is dan moaier as wer in Klaas?

Hjirmei is de winsk útsprutsen om goed op dit stik libbensark te passen en te soargjen dat, foar safier as mooglik, altyd in "Klaas" him deroer....hoe sizze jo soks...bûge moat. En as it safier komt dat der gjin Klaas-en mear binne dan moat de stôk in plakje krije by oare Galama-stikken.

Reisverhalen

Op de reünie in september vorig jaar heb ik al even uit de doeken gedaan dat er ook Galama's op Papua Nieuw Guinea (PNG) wonen. Ik had het vooral over Rodney Galama. Intussen is **Hans Galema** (1.13.24, nr.4/51) de halve wereld rond gereisd en ik heb een paar keer met hem geë-maïld. Hij zou nu in Australië moeten zitten ergens in Cairns. Vandaar uit zal hij waarschijnlijk naar PNG en op zoek gaan naar Rodney Galama en andere Galama's aldaar. Hij had in het telefoonboek al 3 drie andere Galama's in PNG gevonden, dus er zijn meer.... Dat wordt dus interessant.

Intussen heb ik ook uit gevonden dat er een producer Ronnie Galama is in PNG, die video's produceert en op internet bekend is vanwege zijn drie cassettes met opnames voor CHM: - *Ronnie Galama Volume One: Saidi* (1991), *Volume Two: Saidi - Very Best* (1992) and *Volume Three: The Legend of Naviu Marona* (1993). Deze cassettes bevatten historische muziek uit de regio. Op internet heb ik zelfs een kort fragment van een van deze cassettes kunnen aanhoren. Wellicht dat ik via CHM eens in contact kan komen met Ronnie. Ronnie is overigens een voormalig NAS student, whatever that may be..

Over Rodney Galama ben ik te weten gekomen dat hij intussen ook met onderwater projecten bezig is, om koralen te beschermen. Dit ter aanvulling op het verhaal van het in september vorig jaar uitgegeven verhalenboek van de Stichting; zie laatste bladzijde van die krant.

Zodra ik weer wat meer weet over onze overzeese naamgenoten, laat ik het jullie weten in deze krant. U mag natuurlijk ook aanvullen. Wordt vervolgd. EG

Gek op wielen

Bavo Galama (1.14.116/126) be-
steedt in het programma „Gek op
wielen“ aandacht aan de nieuwste
ontwikkelingen op autobebied. Maar
ook liefhebbers van klassiekers ko-
men aan hun trekken.

Uitzendingen:

Maandag 2 mei 22.00 uur, RTL5

Woensdag 4 mei 17.45 uur, RTL5

Donderdag 5 mei na de late film, RTL5

**GEKOP
WIELEN**

Verbouwing onthult fami- liegeheimen van een pand

De vrouw van de vroegere eigenaar
van De Hoeke in St.Nyk, Sippie Krui-
per-Homminga (links op de foto)
leest een gevonden brief voor. Ach-
ter haar timmerman Jelle de Lange,
rechts schilder Piet Jan Jouwsma.
Naast hem de huidige uitbaters Eric
en Lia Boonstra.

DE BOUWVAKKERS die café De Hoe-
ke in Sint Nicolaasga onder handen ne-
men, deden deze week een opmerkelijke
vondst. In een houten kokertje troffen ze
een flesje citroenjenever aan samen met
twee brieven. Daarin schreef de vroege-
re eigenaar Hennie Kruijer over verbou-
wingen van 1950 en 1954...

...In de brieven staan de namen van de
bouwvakkers van toen, onder wie die
van **Jelle de Lange**. Het toeval wil dat
zijn kleinzoon, timmerman Jelle de Lan-
ge bij de huidige verbouwing is betrok-
ken. Schilder Piet Jan Jouwsma
(kleinzoon van Eke Galema 5.11,
nr6/184), werkt deze dagen ook mee.
Zijn pake met dezelfde naam gaf De
Hoeke in 1960 een nieuwe verfbeurt.
Bron: LC, 21 april 2005

Aaksens zal voor altijd on- vindbaar blijven

Aaksens krijgt een nieuwe straatnaam,
als het aan het college van B en W van
Wûnseradiel ligt. Maar of dat de zeven
inwoners van het buurtschap soelaas zal

bieden, is de
vraag. Aak-
sens blijft
onvindbaar,
vermoeden
de bewoners.
Al verschil-
lende keren
dreigde het
goed mis te
gaan in Aak-
sens. Het is
inmiddels al
een paar jaar
geleden,
maar toen bij

de familie De Wolff met spoed een am-
bulance nodig was, kon die de buurt-
schap niet vinden. Bij de familie Flapper
dreigde een onschuldig binnenbrandje
eens compleet uit de hand te lopen, om-
dat de brandweer de weg naar Aaksens
niet kon vinden. En dat is niet eens ver-
wonderlijk. De families De Wolff en
Flapper (samen zeven personen) wonen
aan de Hemdyk op de nummers 19 en
21. De Hemdyk loopt van Tjerkwerd via
Blauwhuis naar Sneek. Het buurtschap
Aaksens ligt halverwege, bijna een kilo-
meter van de Hemdyk verwijderd. Toch
horen Hemdyk 19 en 21 bij Tjerkwerd,
en daar zit 'm de kneep. Het hypermo-
derne C2000-systeem van de hulpdien-
sten verslikt zich al in de adressen, laat
staan de eenvoudige routeplanners die
sommige particulieren in hun auto heb-
ben ingebouwd, betoogt Aaltje Flapper.
Michiel de Wolff: „Niemand kent Aak-
sens. De meeste mensen denken het zal
wel een foutje zijn“ en rijden naar Ar-
kum, vlak onder Tjerkwerd. Het zou
veel duidelijker zijn als wij bij Wolsum
zouden horen. Jouswerderdyk 10 en 12
zouden we dan worden."

En dan begint de schoen te wringen.
Aaksens ligt precies op de grens van
Wûnseradiel en Wymbritseradiel. De
Wolff's stallen staan in Wymbritsera-
diel, het woongedeelte van zijn boerderij
in Wûnseradiel. Tjerkwerd hoort bij
Wûnseradiel, Wolsum bij Wymbritsera-
diel. De Hemdyk hoort bij Wûnseradiel,
het pad van de Hemdyk naar Aaksens bij
Wymbritseradiel.

Zonder slag of stoot Aaksens aan Wol-
sum toekennen kan dus niet. Daar is een
officiële grenscorrectie voor nodig, en
dus moet de gemeente er over beslissen.
In de loop der jaren werden al verschil-
lende oplossingen geopperd. Bijvoor-
beeld het plaatsen van verwijzingsbord-
jes op de Hemdyk. Dat werkt niet, weet
De Wolff. Nummer 9 en 11 hadden
namelijk al eerder een verwijzingsbordje,
maar dat werd binnen de kortste keren
door dronken stapjeugd vernield. Het
veranderen van de straatnaam werd al
eerder onderzocht (en afgewezen), en
even deed zelfs het idee de ronde om de
plaatsnaam Aaksens maar helemaal uit
de boeken te schrappen.

De commissie Middel en Welzijn van
de gemeenteraad besloot op 14 maart
dan maar in te stemmen met een grens-
correctie. Als beide betrokken gemeen-
teraden instemmen met een grensverleg-
ging, zijn er geen juridische bezwaren.
Maar nee, zegt portefeuillehouder burge-
meester Piersma van Wûnseradiel, nog
voor enig overleg met Wymbritseradiel
heeft plaatsgehad. Dat schept alleen
maar hinderlijke precedents. Boven-
dien heeft het verlies van zeven inwo-
ners en wat grond onoverkomelijke ge-
volgen voor de uitkering uit het gemeen-
tefonds van het ministerie van Binnen-
landse Zaken. En in Lopens is men meer
op Lollum georiënteerd, terwijl dat
buurtschap ook gewoon bij Kûbaard
blijft horen.

Het college stelt voor de adressen Hem-
dyk 19 en 21 te wijzigen in Aaksens 1 en
3, waarmee de kous maar eens af moet
zijn. „Daar schieten we niets mee op“,
zeggen De Wolff en Flapper in koor.
Michiel de Wolff: „Daarmee is de onbe-
kendheid met de naam Aaksens niet
opgelost en blijven we onvindbaar.”

Bron: Friesch Dagblad 20 april 2005

Naschrift:

Op de boerderij van Michiel de Wolff
woonden ook zijn ouders: Tjitte de
Wolff getrouwd met Alie de Wolff-
Galama (1.12.24, nr.3/102). De boerderij
ligt op zichtafstand van het Sensorhuis.
Dat kunt u op 9 juli komen zien, maar

Familieleden in de politiek Verschillende keren hebben we de afgelopen jaren, maar ook de laatste maanden gelezen over familieleden in gemeenteraden en verwante politieke lichamen. Zij staan daar behoorlijk in de picture en er wordt regelmatig erg scherp gesproken; daarmee kun je je als politicus profileren, maar het betekent ook een kwetsbaarheid, immers je wordt afgemaakt als een andere partij daartoe kans ziet. Hieronder een aantal voorbeelden.

Statenlid Baukje Galama burgemeester Vlieland

VLIELAND—Baukje Galama (1.13.80, nr. 4/150) uit Noordwolde is door een meerderheid van de gemeenteraad van Vlieland voorgedragen als nieuwe burgemeester. Haar benoeming moet per 1 juli ingaan. De PvdA-fractie in de raad stemde tegen. De PvdA-ers hadden meer vertrouwen in de enige andere overgebleven kandidaat. Galama volgt Rob van der Mark op, die 12 jaar burgemeester op Vlieland is geweest.

De 48 jarige Galama is sinds 2003 voor de VVD lid van Provinciale Staten. Ze blijft die functie naast haar burgemeesterschap bekleden. Wel gaat ze op Vlieland wonen. Haar functie als vice-voorzitter van de raad van commissarissen van de Corporatie Holding Friesland geeft ze op. Vlieland is onlangs toegetreden tot de corporatie.

Galama zegt blij te zijn met de voordracht. Dat de raad zich niet unaniem voor haar uitspraak noemt zij „net belangryk“. „It wie myn ambysje myn wurk yn 'e steaten te kombinearjen mei in oare politike funksje. Ik tink dat ik op Flylân frij direkt mei de boargers opwurkje kin. Neam dat mar in foarm fan idealisme fan my.“ Galama was verder onder meer van 1994 tot 1998 wethouder in de gemeente Weststellingwerf.

Volgens voorzitter Wim Gieles (PvdA) van de vertrouwenscommissie is Galama vooral voorgedragen vanwege haar financiële achtergrond. Zij werkte voor haar politieke carrière jarenlang in de verzekeringssector. „Wij waren ook van haar gecharmeerd vanwege haar nevenfuncties. Al moet zij die bij de Holding nu opgeven vanwege het conflict van belangen.“

Gieles stelt dat er bewust is gezocht naar iemand die rust kan brengen binnen het gemeentehuis. „Het verband tussen management en ambtenaren is al enige tijd zoek en dat moet weer rechtgetrokken

worden. Wij denken dat zij goed kan samenwerken met het ambtelijk apparaat.“

Verder wordt volgens Gieles van de nieuwe burgemeester verwacht dat zij een aantal langlopende projecten tot een goed einde brengt. „Er ligt natuurlijk het probleem van de verzakte Duinwijk, maar er zijn ook plannen voor de jachthaven en inbreiding in het dorp. Daar is al jarenlang niets mee gedaan. Die zaken moeten eerste maar eens worden aangepakt, nieuw beleid hoeft voor ons niet zo.“

Gieles' eigen PvdA stemde als enige partij tegen de voordracht van Galama. Volgens Gieles ziet zijn partij weinig voordeel in haar lidmaatschap van provinciale staten. Ook haar gezinssituatie vormde volgens hem een belemmering. „In de profielschets staat dat de nieuwe burgemeester met het gehele gezin op Vlieland moet komen wonen. Dat is bij Galama een probleem, want ze is gescheiden en haar oudste dochter komt niet mee naar het eiland.“

Galama zegt dat geen beletsel te vinden. „Miskien is it foar my wol in neidiel dat ik allinnich thúskom, mar dat bin ik no wol wend. En mei de aginda is it sa fêst wol wat makliker.“ Ze hoopt nog voor haar benoeming de ambtswoning op het eiland te kunnen betrekken. „Ik bin fan hús út gjin Flylånganger, mar ik haw der ek as famke wolris west. It is in prachtich moai eilân mei in protte rêst.“

Boos raadslid boycot raadsvergaderingen

Verschillende keren lasen we in de Leeuwarder Courant dat Groen Links raadslid **Hilbrand Schuurmans** (getrouwd met Greet Schuurmans-Galama, 1.13.49, nr3/106) enige tijd de raadsvergaderingen van Bolsward boycotte, omdat hij zich niet serieus genomen voelde door B&W. Hij was verbolgen dat hij tijdens het vragenuur geen gelegenheid kreeg om kritische vragen te stellen. Reeds jaren slepende zaken zoals woonboot- en caravanproblematiek in Bolsward zijn hem een doorn in het oog. Verder was hij van mening dat het college beslissingen van de commissie bezwaar- en beroepsschriften voor

Galama mag toch in commissie in Grou

Grou— Jan Galama (1.14.66/93) (GB 2000) uit Reduzum is 14 December 2004 beëdigd als plaatvervangend lid van de raadscommissie boarger, mienskip en middels van Boarnsterhim. In de raadsvergadering van oktober werd Galama door de vertrouwenscommissie nog afgewezen.

Volgens de voorzitter van toen, H. Dekker (PvdA), was Galama niet geschikt, omdat hij een nevenfunctie heeft als adviseur van de aandeelhouders van Projectbegeleiding Nieuwe Kade b.v. Dit is een samenwerkingsverband tussen de gemeente en bouwbedrijf J.J. de Wal. Volgens Dekker heeft Galama met deze functie de „schijn van belangenverstoring“ tegen zich en dat kan volgens hem niet voor een lid van de raadscommissie.

Alle partijen in de gemeenteraad, met uitzondering van Galama's eigen GB2000, waren het in oktober met het oordeel van de commissie eens. Galama liet het er echter niet bij zitten. Hij vond dat hij op onjuiste gronden was geweigerd. Volgens hem had de vertrouwenscommissie ten onrechte artikel 15 van de Gemeentewet gebruikt om zijn lidmaatschap af te keuren. Dit artikel heeft geen betrekking op de benoembaarheid, maar gaat over dingen die een raadslid niet mag doen nadat hij eenmaal is toegelaten.

De juridische afdeling van de gemeente was het met Galama eens. Daardoor kon hij gisteravond alsnog worden benoemd. Burgemeester Dijkstra, die zijn laatste raadsvergadering voorzat, bood Galama excuses aan.

Bron: Fries Dagblad 15 december 2004

raadsleden achterhoudt en de provincie leugens verkoopt als het gaat om goedkeuring van de bouwplannen voor het uitbreidingsplan Laad en Zaad. Later vond de gemeenteraad dat de „verloren zoon“ Schuurmans zo snel mogelijk terug moest keren in de raad. Daarover waren alle partijen het eens. In de LC van 15 maart 2005 lasen wij dat Schuurmans weer in de raad terug gekeerd is.

Kleigrond bol van historie

Behoud cultureel erfgoed dilemma voor boeren.

Grote veebedrijven liggen er als eilanden in een zee van gras. In Middag-Humsterland was het altijd goed boeren. Blijft dat zo nu het nationaal landschap wordt? Echt gerust zijn ze er niet op.

Middag-Humsterland heeft een landschap voor fijnproevers. Op het eerste gezicht is het gewoon, vlak, open grasland zonder bijzonderheden. Maar wie er iets meer van weet, ziet hoe overal de historie voor het opscheppen ligt. Zo is het land bij nader inzien helemaal niet plat. Er is juist veel reliëf, tot verschillen van 2 à 3 meter toe. Overal liggen wierden, oude zeearmen, prehistorische zandbanken, afgedankte zeedijken en kromme sloten, vaak met steile taluds. Er ligt 2000 jaar ontstaansgeschiedenis als het ware in de klei gedrukt. Vooral door het ongeschonden slotenpatroon en reliëf vindt Middag-Humsterland waardering bij landschapsarcheologen. Historische kop-hals-rompboerderijen en Romaanse kerkjes doen de rest.

De boeren hebben hier vaak een eigen kijk op, zo blijkt uit een reactie van Wieke Schimmel-Galama uit Feerwerd in "De boerderij", d.d. 8 februari 2005.

Bij 26 percelen op 46 hectare denk je al snel aan een bulldozer. Maar Wieke merkte dat je oude sloot niet zomaar kunt dempen. "Bescherming viel ons rauw op het dak". Wat de stap van hun leven moest worden, dreigde uit te lopen op een flinke kater. Familie Schimmel kwam hier vanuit Zuidoost Fryslân. Ze kochten een bedrijf van ruim 46 hectare. Het was weliswaar wat versnipperd met 26 percelen, maar daar was wel iets aan

te doen. Dachten ze. Niemand die hen erop attendeerde dat de sloten te boek stonden als 'zwart' en 'blauw'. Dat betekent: afblijven. Pas toen de kraan al in het land stond om eentje recht te trekken, kwamen ze erachter. "Dat viel ons rauw op het dak", vertelt Wieke Schimmel.

Er volgde veel duw- en trekwerk met de gemeente en gebiedscommissie. Zelfs de gedeputeerde kwam er aan te pas. Pas na vele vergaderingen kwam een oplossing. Uiteindelijk kon toch een flink aantal percelen vergroot worden. Op de vraag of ze begrip heeft voor de wens om zo'n bijzonder gebied te behouden, zegt Schimmel: "Begrip is een groot woord. Ik vind het hier prachtig omdat 't mooi open is, maar dat bijzondere zie ik niet zo. In 1200 kwam de zee tot hier. Mooi, maar dat was toen. Nu laten we de kromste sloot intact. Voor wie?"

In de Leeuwarder Courant van 7 april 2005 lasen we het volgende ingezonden stuk:

Alcoholketen (3)

Graag wilde ik reageren op uw stukjes over de keten en caravans voor jongeren (LC 31 maart 2005). In plaats dat de ouders van deze jongeren een complimentje krijgen omdat ze belangeloos hun erf openstellen voor vaak tenminste twintig jongeren en daarmee diverse kleine dorpen en gemeenten opvang bespaart zonder dat dit gemeenten één cent kost, wordt er weer gemopperd! Deze ouders doen behoorlijk wat voor de gemeenschap. Tenslotte ontstaan toch hechte vriendschappen en saamhorigheid tussen jeugd van deze leeftijd. Het valt me wel wat tegen van de heer Apotheker. Is hij nooit jong geweest? Harlingen,

L.G.M. Galema (1.13.26, nr 1/64)

Van cowboylook naar duizend en één paar wandelschoenen

Folkert Jellesma (kleinzoon van Elizabeth Clazina Galema: 1.12, nr. 8, zoon van nr. 4 Nicolaas/70) stond jaren te boek als verkoper van alles wat met country stijl te maken had. In zijn countrywinkel ging de voorkeur uit naar wandelkleding en -schoenen, de basis van wat nu de grootste wandelwinkel van Fryslân wordt genoemd: Bij Folkert....

„We hawwe it grutste assortiment op dit gebied. Dat komt omdat wy ús talein hawwe op skuon dy't foar ferskate foarmen fan rinnen geskikt binne.“ De pasgeopende winkel aan de Hoogend 20 en 22 te Sneek leidt de klant via verschillende "wandelroutes" naar de juiste schappen.

De winkel heeft voor alle wandelaars schoenen in huis en de eventuele rugzakken voor bij de langere tochten. Folkert en Antje wonen met dochter Silke en zoontje Jilles in it Heidenskip
Bron: LC, 21 april 2005

Wieke Schimmel

Boerderij Kûbaard uitgeroepen tot 'Pleats fan it jier'

Kûbaard—De boerderij van Iep en Dina Andela in Kûbaard is uit de 38 aanmeldingen als mooiste stelpboerderij van Fryslân uitgeroepen. De jury was unaniem in haar oordeel.

De in art-nouveaustijl geornamenteerde boerderij aan de Slachtedyk, gebouwd in 1918, is nog volop agrarisch in bedrijf. “We vinden het een hele eer dat onze boerderij ‘Fryske Pleats fan it jier’ is geworden”, aldus **Iep Andela**, zoon van George Andela (1.11.11, nr.2, kind 9/84) en Tryntje Flapper. “Wij doen er veel aan om de boerderij zoveel mogelijk oorspronkelijk te behouden”. In juni krijgt Andela de prijs van duizend euro. De boerderij krijgt dan ook een plaquette.

Bron: *Friesch Dagblad* 10 april 2005

Gezonde carport voor koeien in Nijhuizum

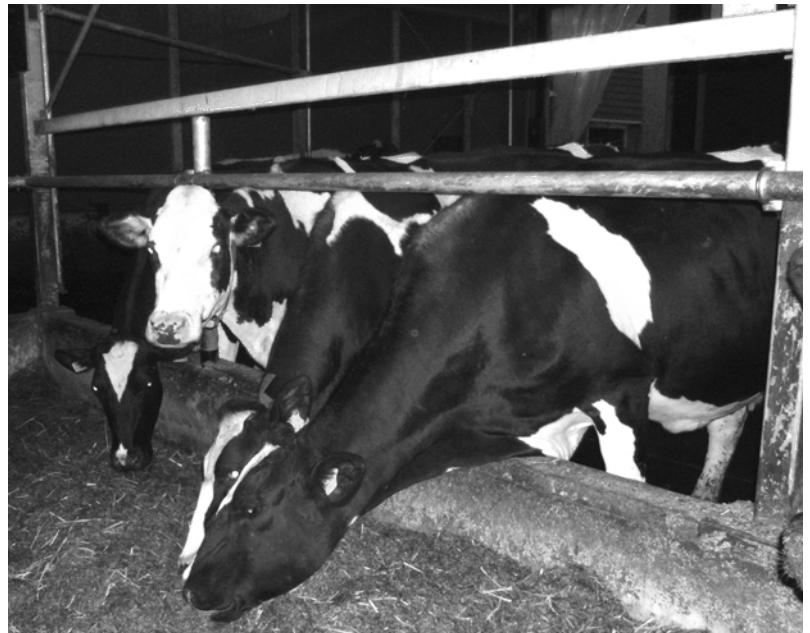
De koeien bij Theo Galema (1.14.40/72) krijgen de kans op een beter leven. Hij heeft intussen zijn nieuwe stal klaar en het gaat hierbij om een nieuw soort ligboxenstal, een transparante stal naar Canadees model, waarbij het welzijn voor het dier voorop staat. Het is een stal met een tonvormig dak van folie plus schaduw doek en zijwanden van gaas die opgehaald kunnen worden. De vloer bestaat uit rubber matten waardoor deze zachter aanvoelt. Je zou er bijna zelf in gaan liggen!.

Niet iedere gemeente is direct enthousiast om dergelijke stallen toe te staan. In Heerenveen vraagt wethouder Bouwes zich af wat er met de stallen gebeurt als er door schaalvergroting geen koeien meer in staan?

Theo heeft sinds oktober de stal in gebruik en het bevalt hem uitstekend. Het werkt er volgens hem prettig, omdat er minder stank is. In april was er een open dag in de open stal. Alle leden van de feestcommissie hebben de stal reeds kunnen aanschouwen en kunnen dit bevestigen. Zelfs is gebleken dat het plastic zeil van het dak de 30 cm sneeuw begin maart goed heeft doorstaan.

Bron: bewerkt, uit *LC*, 23 april 2005

Hiernaast een foto van het ouderwetse bûthús van het Senserhuis, met namen van koeien op de balken, staarten aan staartlijnen, de koeien dik in het stro en

It grut bûthús

Skiednis fan de pleats Sinserhûs.

Troch Piet Galama (1.14.73/95)
Dizze simmer is it 200 jier lyn dat de pleats Sinserhûs lykas die der no stiet, boud is. En omdat de grutte famylje takke die ôfstamt fan Megiel Ysbrand Galama, hjir op dizze pleats syn "roots" hat, wolle wij as bewenners, yn gearwurking mei de famyljeferiening, hjir op 9 july 2005 spesjaal omtinken oan jaan. 9 Jyuly 1805 wie de dei dat lytse Okke Ykema hjir de earste stien lein hat, Okke wie doe 10 jier.

Akte fan Folckerus yn it jier 855

Yn it jier 855 skinkt in rike edelman al syn besit oan in kleaster yn Werden yn Dútslân, der is doetiids in akte fan opmakke en wol op 7 novimber fan 855. De man fan de skinking, wie Folckerus en dizze man die ôfstân fan al syn besit, omdat hij tige yn noed siet oer syn libbensein. Hij folge de rie op út de Bibel, "Als gij volmaakt wil zijn verkoop al Uw bezittingen, en volg Mij", en skonk alles oan it kleaster yn Werden.

De akte is opmakke nei Frankysks en Frysk rjocht mei tsjûgen der bij. Yn dizze akte wurde ferskate plakken yn Hollân en Fryslân neamt, en se lizze hjir allegearre yn ús kontreien. Sa komme we de namme **Sedlingi** tsjin.

De plakken die it tichtst bij **Sedlingi** neamt waarden, binne **Deddingiwerbe**, dit is no Dedzjum, en **Imiswalde**, dit is no Ymswâlde, dat hjir oan **Sedlingi** grinst.

Ek stie der bij hoe grut as dizze plakken wiene, dit waard oanjûn yn in mjitte die "**de koegang te Gras**" neamt waard.

Ien gras wie ûngefear oardel pounsmiet, en Imiswalde wie de grutste mei 70 gras, en der tsjinoan lei Sedlingi mei 9 gras. Sedlingi liket hjir lyts, mar men tinkt dat dit in selsstannige famylje wie los fan Imiswalde, wat mear in doarpke wie, mei letter ek in kapeltsje.

It ûntstean fan de namme Sinser.

No ha taalkundigen mei de nammen út de akte dwaande west om te sjen wêr't de plakken lein ha, en hoe de skriuwwize troch de ieuwen hinne feroare is.

De namme **Sedlingi** út it jier 855 is neffens de taalkundigen ôflaat fan it Germaanske **Sidulingja**, en dit betsjut in "collectiviteit" d.w.s. in groep of mienskip wat hearde bij **Sidula**, (Sidu betsjut "zede")

Men kin de namme dus splitse yn twa dielen; **1 Sidu**, en **2 Ingja** of **Ingi**.

It wurd Ingi heard thús bij de skeinammen, nammen fan in famylje, of in groep minsken die bij elkoar op in selde plak wenje.

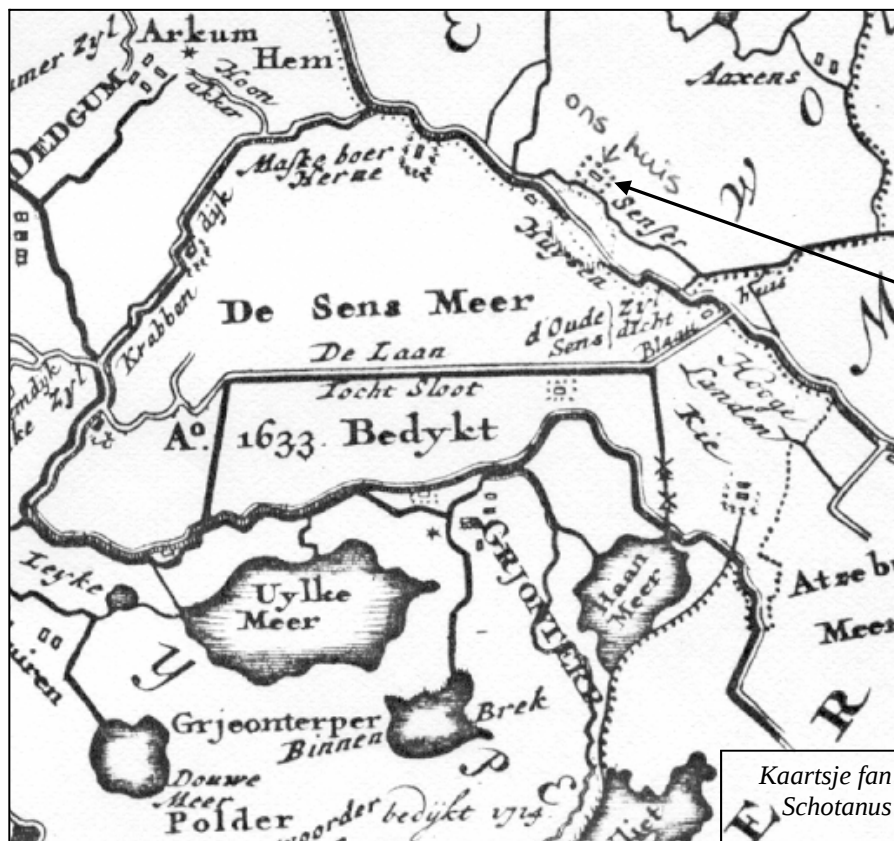
As foarbyld krije we dan bygelyks: 1

Sidulingja, 2 Sedlingi, 3 Sidulo, 4 Syrnfum, 5 Sedlze, 6 Senze, 7 en op it lêst Sens of Senser, yn it frysk **Sinser**.

No binne we wer ticht bij ús tiid en wol bij de kaart fan Skotanus út 1718, wer de namme Senser op oanjûn is. It leit op in natuerlike ferheging yn it lânskip en dus net op in troch minsken makke terp en de lettere Himdyk leit der krekt yn de midden oer hinne. Dizze hichte yn it lân kin men hjoeddeis noch goed sjen, want de Himdyk hat hjir gjin djippe bermen. It hichte ferskil wat der no is komt omdat it lân wat der neist leit troch ús pakes ôfgroeven is en troch de ferhurding fan de dyk. No witte we ek wêr't **Sinserhûs** leit en wol tsjinoer de

Piet Galama by de âlde
buorkerij yn it jier 2005

Kaartsje fan
Schotanus

Bewenners fan de pleats Sinserhûs

We witte dat it stee dêr't de pleats stiet al hiel lang bewenne west is troch ferskate minsken. Dochs binne net alle gebrûkers te achterheljen. Nei't de akte fan Folckerus yn 855 opmakke wie, is it in hiel skoft stil en komme we Sinser net wer tsjin. Dit wie ek wol te begrypen, omdat oant 1450 ta der in protte striid wie yn dizze omkriten tusken de Skieringers en de Fetkeapers.

Aldste bekende gebrûkers.

We komme yn 1540 yn de benifikaal boeken fan Fryslân in man tsjin wa't **Douue Emezoan** hjit, en wenne te **Syrnfum**. Dizze man moat hier betelje foar de kerkegoederen fan de Fikarij, wat leit ûnder Tsjerkwert. Dit wie 1 klinkerden rent Vuyt een zaete toe **Serns**. Ek hie dizze Douue noch 4½ pounsmiet lân ûnder Dedzjum en dit lei op **Sererama meerswal**.

Yn it jier 1640 stiet yn it stimkohier fan de kadastrale gemeente Tjerkwerd dat de eigenaar **Eling Douues Bangama** met syn broers en susters en kinderen is. De gebrûker is dan ek Eling Douues Bangama. Yn it jier 1700 sjogge we yn it florenkohier, wat in ferbettere fersy fan it stimkohier is en fan ôf 1500 yn gebrûk wie, dat de eigener Johannes Douwes c.s. is. Dizze man brûkt de pleats net, mar ferhiert him oan Douwe Hoitinga, en die wenne op Jonkershúzen wat hjir flakbij leit. De pleats neist Sinserhûs is yn 1640 yn eigendom fan Eme Douues cum fratribus en die buorket der ek. Yn 1700 is dizze pleats fan Sybolt Ottes c.s. en is yn gebrûk fan Frouesckien Douues.

Famylje Bangama's / Bangma en Ykema.

Sinserhûs is yn 1768 fan ferskate eigeneren út de famylje Douue Bangama, elk foar ûngefear 1/6 part. Yn 1778 is Okke Eeltje Wed. en **Jan Ockes Bangma** eigener. Yn 1788 is Ocke Eeltjes en Jan Oedses Bangma eigener. Yn 1798 kaam Yke Theodorus Ykema op Sinserhûs. Hij wie foar 4/6 eigener en Otte Folkerts foar 1/6, Gysbert Yntes foar 1/12 en Meijndert Wijbes. Erv. ek foar 1/12.

Yn 1818 wie dizze Yke foar 5/6 eigenaar en Sybren Rientses foar 1/6. Yke Theodorus Ykema wie trouw mei Geertsje Eeltsjes Bangma. Dit famke kaam fan Hieslum, sij wie doe krekt in moanne 16 jier!! en wie de dochter fan Eeltsje Ockes Bangma. Ik lis hjir de link mei de Bangama's die we tsjin komme yn it jier 1640. We kinne der meast fan útgean dat Sinserhûs fanôf 1640 yn eigendom wie fan de famylje Bangma/Bangama, mei immen út dit laach wie Ykema trouw.

Hij hie bij syn Geertsje 14 bern krigen. Dat kin ek wol as je mei 16 jier begjinne en de frou it oerlibbet. It 7de bern fan Yke Theodorus en Geertsje wie Okke en hjir binne we bij it jonkje wat de earste stien fan Sinserhûs, sa't wij de pleats no kinne, lein hat. Dit barde op 9 july 1805.

Op de stien stiet:

Den 9 Julij 1805 Okke IJkema
Oud tien Jaar heeft hier
Geleid den Grondsteen en't
Verband daarop so houd dit
Hûis op hoop een vaste stand

Lytse Okke trouw 10 maeije 1817 mei

Aagje Ruuds Feenjus (ek wol Postma neamt) út Tsjerkwerd en hja hiene 6 bern.

Okke Ykema wurd net âld, hij ferstoar op 23 juny 1829 te Hieslum, 34 jier âld. De reden dat de famylje Ykema de noch nije pleats ferkeapje moasten is net alhiel dúdlik, mar de pleats wie wol tige lúks boud. Doe hja letter tsjinslaggen krigen mei stjerrefallen, foel it famylje kaptaal út elkoar en de stoarmfloed die Fryslân oerstreamde yn 1825, hat de famylje de nekke omdraait.

It docht wol bliken dat de famylje Douues aardich lân hie en ek wol honkfêst wiene, want hja hiene, lâns alderhanne famylje bannen, hjir sa'n lytse 250 jier wenne. Sa besjoen ha wij as famylje Galama noch wol efkes te gean, wij wenje hjir no 168 jier en binne dermei ek al in hiel ein.

De famylje Galama

Ysbrand Klazes

Yn it jier 1837 kocht Ysbrand Klazes Galema de pleats Sinserhûs, hij wie doe 48 jier âld en trouw mei Ytsje Jans Siemonsma. De keap wie op 11 en 25 maaie 1837 en der betelle hij doe f 32.103 foar! De omskriuwing fan de pleats wie as folge:
'Een uitmuntende Zathe en landen der-zelver extra kapitale sterk gebouwde en zeer geriefelijke huizing, grote schuur, fraaije en wel aangelegde hoving, plantage, hieming en watermolen cum annexis, staande en gelegen aan de Hemdijk, onder behoor van het dorp Tjerkwerd, het huis getekend letter F. nummer 33 groot in naam en faam 39 bunder en 60 roeden.'

Verkopers: Geertje Eeltje Bangma wido fan Yke Theodorus Ykema te Bolsward, en Tjitske Sijbrens Sijperda, echtgenoate fan Simen Pipers Boelstra te Tjallhuizum. Hij hat de pleats al graach ha wollen, want it ferhaal giet dat tidens de ferkeap it bod eltse kear mei in gûne ferhege waard, mar dat Ysbrand it bod yn ien kear mei tsien gûne ferhege. Doe wie it dien mei it bieden en wie Ysbrand eigner. Hij moat sein hawwe dat der in stik âld sear út de wei wie. De pleats koe

Sinserhûs begjin 1900

noch net yn gebrûk nommen wurde, der sieten noch hierjierren oan.

De widdo Bangma hie oant 1842 hierjierren en de boer, die der wenne wie Hessel Pieters, fêst in broer fan Simen Pieters. Hij gie yn 1850 fan de pleats.

Geale Ysbrands (Megiel)

Yn 1850 komt Megiel Ysbrand de jongste soan fan Ysbrand Klazes op de pleats, hij is dan 29 jier âld en komt fan de pleats Healwei Tsjerkwert. Hij hie der mei syn frou Elizabeth Jacobs van den Oever al 3 bern en krige op Sinserhûs noch 2 bern. Dat syn frou út in skipperslaach kaam die wol bliken, want der wie noch in greate koperen fearrekiker yn de famylje bewarre, die je útskove moasten.

It is krekt om dize tiid hinne dat de boeren it wer wat better krije, want de tiid fanôf 1780 wie der in protte tsjinslach, sa as yn 1825 oerstreaming troch de stoarmflood, feesykten (pest), en sykten bij de minsken (red.: malaria, zie LC 1826). Der gie in protte suvel nei Londen yn Ingelân en de prizen giene hurd omheech. Dit duorre net sa lang, want yn 1878 kaam der opnij in grutte krisis. Dit kaam mei dat it bûtelân syn produkten op de merk brocht en der fan alles te folle wie. (Der is ek neat feroare yn de wrâld, want der sitte we no wer mei).

Ek waard der troch de Fryske boeren knoeit mei de bûter: se diene der alderhande oare fetten trochhinne, ek kaam der rommel út Hollân dat ûnder Fryske namme ferkocht waard.

Mei dat der in protte boeren fallyt gongen namen se faaks ek famylje mei yn harren ûndergong, omdat die faaks

De jister

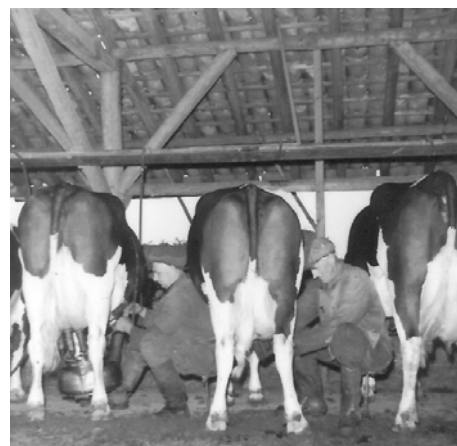
mei jild boarch stienen.

As de ferhalen wier binne, moat Megiel Ysbrand it ôfdak oer de jister boud ha mei it steigerhout fan de yn 1873 boude tsjerke fan Blauhûs. Dit wie in moai plak om de kij te melken en der wie ek in part fan dat as weinhok brûkt waard. De kij waarden fandêr altyd thús molken, en net krekt as bij de measte boeren yn it lân, mar de kij moasten wol altyd ophelle en brocht wurde.

Om in plak foar de jister te finen moast der wol in stik fan de grêft ticht die om de pleats rûn en is it stik feart neist de skuorre tichtsmiten. Sa stie de jister no op it hiem, wat noch hieltyd sa is. De jister fan no is boud yn 1996, want de âlde jister, die it dochs 123 jier úthâlden hat, wie net mear te brûken, en waard ek net mear ûnderhâlden. Mei-iens is der in put ûnder de stâl kommen fan 1000m3.

De nije jister hat krekt deselde

ôfmjittings as de âlde, mar is in meter heger, en der sitte no muorren omhinne. Doe yn 1950 de molkmachine kaam wie it hielendal in útkomst, want sa as guon boeren de hiele simmer yn it bûthûs sieten te switten, om't der de molkmachine wie, sieten se bij ús moai

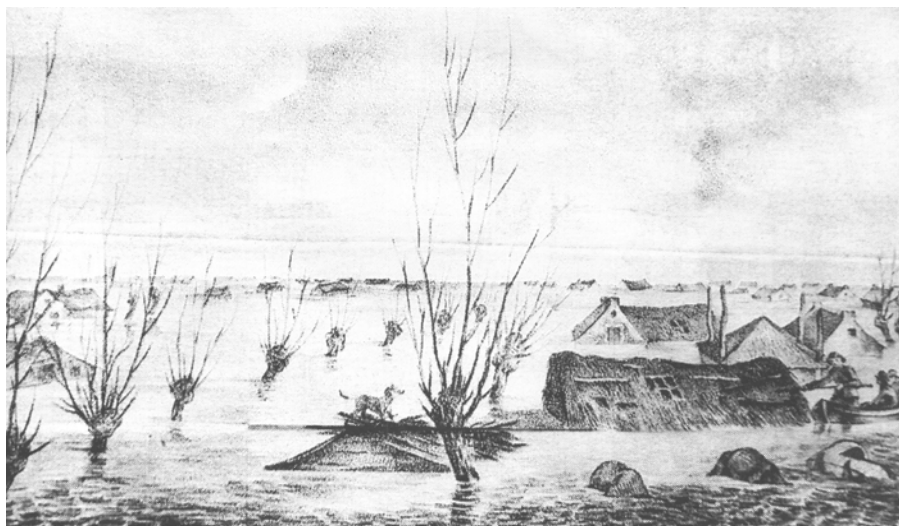

fris ûnder it ôfdak yn de jister.

Ysbrand Megiel.

Yn it jier 1875 naam Ysbrand de pleats fan syn heit oer, hij is dan 28 jier âld en siet op de pleats yn Wûns, wer hij mei syn frou Aaltsje Teakes van der Weij al 2 bern hie. Op Sinserhûs krije se noch 5 bern, wat sa moai wurde koe op de nije pleats, waard in drama.

Yn it jier 1885 stoar Aaltsje, se wie noch mar 33 jier âld en in jier letter stoar Ysbrand, hij wie 39 jier! Dit wie in tragedzje foar de bern, want die wiene allegearre noch lyts, it âldste famke wie Regina, en die wie doe 14 jier.

Geale/Michiel Ysbrands Galama en Elizabeth Jacobs van den Oever

De broer fan Ysbrand, **Jacob** die op de pleats neist Sinserhûs wenne, waard fâld oer de bern. De earste fjouwer jier nei it ferstjerren fan harren heit en mem kamen de pake en beppe fan de wezen werom op de pleats, dit wiene Megiel en Elisebeth (sjoch foto). Sij pasten op de wezen, werfan de jongste Jan, noch net in jier âld, in lytse poppe wie.

Dizze minsken wiene al aardich âld, pake Megiel wie 65 en dan fâldt it net ta om sa'n jonge húshâlding wer op je te nimmen en dus kaam der nei de 4 jier in bedriuwslieder om it wurk te dwaen, ûnder tafersjoch fan buorman omke Jacob. Ien fan de wezen wie myn pake Megiel Ysbrand, die hat der syn bern wol fan ferteld, wat ik letter fan myn heit heard ha. In pear dingen wist myn heit der noch fan, sa as dat de bern harren pake Megiel 'pake mei it gat in it wang' neamden, hij hie al wat in skeane mûle, mar der siet net in gat yn, wat it wol wie, wit ik net.

Ek oer de winter fan 1890-1891, welk glûpende kâld wie en al begong op 25 novimber en duorre oant maart mei in gemiddelde temp. fan min -10°C.

As de kij wetter ha moasten pompten se dat út de wel ûnder it bûthûs wei yn de goate die foar de kij op stal tsjin de muorre siet. Dizze siet op it lêst fol mei iis omdat it wetter net altyd skjin op wie, en wat dan oer bliuw befrear dan. Ek hiene de wezen it net sa op de frou fan fâld omke Jacob stean, dit wie muoike Hitsje. It wie in nochal fûl frommiske, se wie wol tige kreas, mar se hie it fel te strak om de kop sei pake, want se helle it fleis wat se thús iet, bij de wezen út de

fetpanne.

Wêr myn pake en syn broers en susters it meast tankber foar wiene, is dat se as gesin net útelkoar helle binne, wat doe yn die tiid meastal wol gebrûklik wie. Faaks kamen bern dan bij ferskillende omkes en tantes, mar se ha oan hun âlde pake Megiel en beppe Elizabeth te tankjen hân dat die de noed op har nimme woene. Dit wie foar de bern it moaiste wat hun oer komme koe en se ha der ek altyd in tige fêste famylje bân han.

Doe de âldste soan fan Ysbrand en Aaltsje, Megiel Ysbrand, myn pake, 18 jier wie, waard hij selsstannich boer op Sinserhûs.

Megiel Ysbrand

As myn pake Megiel, die trouw wie mei Catharina Rypkema, op de pleats komt, is hij noch tige jong, en is der wer in

grutte lânbou krisis, mei minne tiden. It is dan it jier 1895. Pake hat wol ferteld dat hij doe mar trije sinten foar in liter molke krige en der wurd je net ryk fan. It is ek yn dizze tiid dat de earste suvelfabriken oprjochte waarden, mar dit gong yn Fryslân net sa hurd. De boeren die oan it âlde fêsthâlde woene seinen dan ek, "We krije fette froulju en meagere keallen". Pake hoegde de pleats net yn ien kear te keapjen want al de 7 wezen hiene in part urven en die hat hij yn de rin fan de tiid ien foar ien útkocht.

Pake Megiel hat neffens mij de grutste feroaringen op de pleats meimakke, want hij gie wol mei de tiid mei. Hij hat nei alle gedachten de tsjermole út de skuorre brutsen, en de grutte skuordoarren fan achter út de pleats nei de foarkant brocht, wer se no noch sitte. Hjirmei kaam der romte om it lyts bûthûs langer te meitsjen, en dus stie der op it lêst hast like folle fee as yn it grut bûthûs.

Yn 1929 giet it hielendal mâl yn de foarein, alle bêdsteden geane derút, en komt der mei help fan architekt Arjan Witteveen, in kajút op de foarein. De houten blinen geane út de keamers wei en wurde brûkt as skudden tusken de nije keamerkes yn de kajút. Tusken de beide keamers wêr't de bêdsteden sieten, kaam in heldere ljochte sliepkeamer foar himsels en beppe Catharina. Ek waard de 'hals' tusken de foarein en de skuorre fertimmere ta sliepkeamerke, it dak wat rjocht wie, waard no in 'brutsen dak'

v.l.n.r.: Akke, Boukje, buorman Jacob Galama, Bet, Regina, Michiel; foto omstreeks 1890

húske wettere út op it stik grêft neist it hús wat noch net ticht wie. Dit wie wol wat in stjonkerij, want de grêft rûn der dea en hat pake Megiel dit stik ticht goait. Dit fûnen de bern wol skande want hjir wie it iis yn de winter altyd samar sterk.

De twadde wrâldoarloch wie in drege tiid, en der hat him hiel wat ôfspile mei ûnderdûkers, sijen sieten bij ûnrê yn de lytse golle ûnder it hea yn in hoal. De Dútsers ha twa kear op de pleats west, wêrby se ien kear de broer fan myn mem, omke Ysbrand de Jong, mei nimme soene, hij pield mei zenders om. Myn mem seach se nei de dyk rinnen, omke Ysbrand tusken de Dútsers yn, en se tocht “die sjogge we noait wer”. Mar it wûnder barde, neidat se in skoft bij de dyk oan’e praat wiene, kaam hij werom, hij hie it oprêden. Ek moast der hea levere wurde, mar dat woene se net en dus krigen de moffen stealhea. Hynders die se ha moasten wiene doe samar kreupel (efkes in stientsje tusken it izer) en dan nei Boalsert rinne wêr se leverje moasten, dat dy koene ek wer mei nei hús.

Ek binne der evakuees west út Limburg, de nammen binne mij efkes ûntsketten, mar myn mem fertelde (sij wie doe al mei heit trouw), dat doe dy foar it earst yn de hús kamen, de lytse bern in pear krommels bôle die noch op de tafel leine derôf sochten, en opiten, se hiene slim honger. Dizze minsken moasten ek wat te dwaen ha. Se ha doe op Fjildhúzen yn de achterste tolfte, fan in âlde slinke, in moaie nije sleat groeven.

It slimste foar pake wie dat syn broer Jan, die pastoar wie yn ‘s Heerenberg, troch de Dútsers nei Dachau brocht wie en dêr ferstoar. Hij wie der tagelyk mei pater Titus Brandsma en der is noait wer wat fan disse beide mannen werom sjoend. Der is letter in monumint foar

Pastor Jan Galama

wat mear romte joech. Dit wie it grutste keamerke en waard doe ‘it sealtsje’ neamt wêr de 6 jonges sliepten. Dit is hjoed de dei noch sa, al binne der gjin 6 jonges!.

Ek kaam op alle keamerkes in wasktafel mei lege druk wetterlieding (allinne kâld wetter!) De wetterbak wer it wetter yn pompt waard, stie boppe op de spekkast, dan hiene je noch in bytsje druk.

Ek yn it bûthús kamen nije stâlen, en de kowerútsjes waarden grutter, it is fêst in man west die wat sjen woe en dus ljocht ha woe (sjoch foto side 8). It lytsbûthús waard ek wer in stikje langer, want pake boude in nij bargehok op it ein tsjin de skuorre, en doe kamen der ek wer 2 stâlen bij.

Yn dit ‘nije hok’ moasten de bern sliepe doe de foarein ferboud waard. Troch al dizze kij siet der net mear genôch wetter yn de welput en dus waard der yn it hôf neist it grut bûthús in nije put groeven. Myn heit fertelde dat se al in meter as 7 yn de grûn wiene, en doe wie der noch gjin wetter en doe sei pake Megiel ‘hâld mar op’. De mannen die de put groeven seine doe, ‘Boer als er geen water komt hoeft U ons ook niet te betalen’ en dus groeven se troch.

Op dik 8 meter stjitten se op in beamstobbe die flak ofseage wie, hij wie noch sa geef as kryt, Doe die der út wie sieten se op it sân, en welde it wetter omheech. Dizze put is der noch, en wurde ek noch troch mij brûkt. It wetter is skjinner dan út de kraan.

Yn de jierren hjirnei kaam it elektrysk en ek it nije ljocht. No kaam de heahjys yn de skuorre, en koene we mei in lier de netten hea sa fan de wein omheech takelje. Dit spul is der allegearre noch, mar doe de hea-pers kaam is er net mear brûkt.

Wat myn pake ek altyd mei niget fertelde wie oer de skipper, die hjir eltse hjerst mei syn skûtsje troch de sylsroede nei Tsjerkwert fear. De stroomtrieden hongen oan peallen boppe de grûn en kamen fan de dyk ôf nei it hús en dus ek troch de beamen oer de feart.

It wie de earste kear neidat de stroomtrieden oanlein wiene, en sûnder dat der ien bij stil stie farde de skipper mei de mêst yn de trieden, en doe wie it allegear fjûr en reek. De skipper skrok doe sa dat hij âljende wei fan it skip yn de feart sprong, en tocht dat de dûvel op syn skipke del strutsen wie. It wie ek yn die tiid dat pake in betonnen jarrekolk meitsje liet, want se hiene útfûn dat jarre net yn de feart rinne moast mar oer it lân. Dizze jarrekolk brûk ik no noch.

Wat de bern fan pake en beppe it moaiste fan alles fûnen wie it ‘Wetterkloset’, sis mar it nije húske. Dit wie it earste hjir yn de omkriten en it wie in wûnder, as je der noflik sitten hiene, dan lûkten je efkes oan in toutsje en it keuteltsje spilde samar fuort!! Alle bern út Blauhús ha der doe de earste dagen op west, dit wie al wat oars as de âld skyttûne op de jarrekolk. Dit nije

him oprjochte yn 's-Heerenberg. Yn 1947 setten pake Megiel en beppe Catharina har yn Blauhûs te wenjen yn it hûs neist de tsjerke.

Meinse Sake (Menno)

Wat krije we no? Gjin Ysbrand of Megiel? Nee dis kear net, want de âldste soan fan pake Megiel, Ysbrand, waard dokter. Dat myn heit, trout mei Johanna, dochter fan Pieter de Jong en Aukje Galama, kaam op Sinserhûs .

We ha ús heit faak frege werom hjir Menno neamt waard, dan fertelde hjir, dat er as lyts jonkje in skoft bij syn omke Meinse Rypkema yn Brabân wenne hie, en der koene se die namme net útsprekke. Hjir wie der omdat syn sûnens net sa bêst wie, dat hij moast mar wat op de sângrûn yn it waarme súden omstappe. Hjir is der heal jier west, en wie der net minder fan wurden, mar de namme hat hij syn hiele libben hâlden.

Meinse buorke de earste jierren tegearre mei syn broer omke Jan op Sinserhûs, want omke Jan wie doe net trouw, mar wenne bij pake en beppe yn Blauhûs. De beide mannen wiene simmerdei gleon yn de bealich, en hiene wol gauris it hea te gau yn de golle en dan de broei deryn fansels. Sa ha der ferskate kearen jongkeardels út Blauhûs west om te dollen, mar letter bekamen se al wat en it hea wilens ek.

Myn heit fûn it 'rúterhea' it bêste, mar hjir siet ek in ferskuorrend stik wurk yn. Pake Megiel hat hiel wat ôfboud en ferbettere oan de pleats, mar der wie op oare plakken net folle oan ûnderhâld

dien. Sa moast heit earst in hiele nije bûthûssouder lizze, en it hiele dak moast ferlatte wurde mei op de foarkant fan de skuorre nije pannen.

Mem hie ek nij moadrichheden, sij woe in 'badcel mei douche'!, wat pake Megiel net goed ta like, de kop ûnder de kraan koe ek wol. De badcel moast yn ien fan de bedsteden yn de keuken, tsjin it bûthûs oan, om befriezen foar te kommen. No dit like pake wol op fleanen, want dat ding brûkten je yn de winter fansels net. Hij is der wol kommen, en we ha der in protte wille fan han, en noch.

Heit en mem ha it somtiden dreech han, foaral troch it ferlies fan fjouwer lytse bern, werfan de âldste, Betty, 10 jier wie. Dit hat hun hiele wêzen beynfloede, se moasten it yn die tiid mei alle drokte sels mar plak jaan, en dat ha se beide op harren eigen wize dien.

We binne yn 1966 as der op it boeremêd wer in "revolúsje" plak fynt, de arbeiders gean fuort, nei it fabryk wêr it folle better is! No dat foel net ta, no moasten heit en mem it wurk tegearre dwaan, en moast der modernisearre wurde. Mem woe de bern net yn de swiere pakken hea wrotte litte en sa waard der in blazer kocht, die it hea troch buizen omheech yn de golle jage.

Dit hea waard mei in ladewein ophelle, die kocht heit doe mei in lyts trekkeke fan 18 pk der foar. Dit wie in M.A.N. Wij as bern fûnen it wol skande dat it hynder 'de âld Belg' fuort moast, hij wie der ús hiele libben al west en wie sa goed as bôle. We haw ek noch in Frysk hynder hân, Pinksterblom hjitte dit hynder, mar der wie heit mei op de rin west foar de meanmasine, der wie net folle mear fan de meanmasine oer, mar

heit wie der mei de skrik foar wei kommen. Pinksterblom rûn mei de âld Belg foar de mesine bij de feart lâns yn de finne wylst der in pear einen út it wetter spatten. Pinksterblom skrikt him wyld en springt fansiden yn de stroomtried, die bleau efter de bine hingjen. Der wie gjin hâlden mear oan, fuort wiene se, de âld Belg koe sa hurd net en woe ek net, want hij wie wol wat went. Dat die stroffele en de gang wie derút. Pinksterblom koene we net folle mear mei, hij gie letter yn de hjerst fuort, foar f 800,- Hjirnei ha we yn de simmer wol 'Bouboeren' yn gebrûk hân (dit wiene hynders dy't simmerdeis yn de bou net brûkt waarden en dan te hier wienen foar greidboeren).

lisboks stâl

Ein sechtiger jierren wie it bûthûs skjint tenein, al wie der noch al in mjokserij yn kommen. Oanlein troch omke Yme Poelsma. Hij levere ek de trochrin fiskgraat molkstâl yn de jister, der koene we simmerdei moai hurd yn melke. Der moast wat barre mei it bûthûs, en it wie no krekt yn 'e tiid dat der lisboks stâlen boud waarden. Myn omke Jap fan de Ivege Leane hie al sa'n stâl, en it like heit en mem wol wat ta. Nei lang stinne en siferje is it der einliks fan kommen, it wie ek in grutte ynvestearing, en soe it wol goed komme? De stâl is boud troch Cor van Zuiden út Tsjerkwert, en de architekt wie Wiebe Hylkema út Warkum. De bou begûn yn augustus 1972, en wie yn april 1973 klear. It âlde grut bûthûs is omboud, der kamen alle lytse keallen yn. Alle stâlen wiene der út, de nije molkstâl kaam yn it lyts bûthûs.

Hjirnei wie de rol fan de âld pleats dus net útspile, it fernaamste boere barren, it melken, fynt noch altyd plak ûnder it âlde dak. Mei it bouwen fan de lisboks stâl is der in ein kaam oan in tige rike histoarje fan boere libben dit is wolris spitich mar ja sa giet it mei al de dingen yn de wrâld.

As ik dit sa allegear op papier set, hat de stâl al wer 32 jier fertúten dien en is der ek al wer in protte oan ferbettere. Heit en mem ha noch 7 jier yn de nije stâl boarke, al moast it earst wol tige wenne. Ek de molkrider moast der oan wenne, want doe de stâl klear wie, kamen der ek mear kij en dus wiene der ek in hiele protte bussen, soms wol 30 per miel. Heit woe net in molktank, want dan seagen je de molke net mear, en je wisten ek net hoefolle molke as dat je per miel hiene. Yn 1979 moast der tooch in molktank komme, omdat de fabryk de bussen ôfskafte en der allinne noch mar in tankauto de molke ophelle. De tank kaam doe yn it “nije hok”, hij passe der krekt yn

Doe yn 1983 de molkquoting kaam, wie heit blij dat hij net mear boer wie, want dit like wol op fleanen en doe dernei de “mestwet” kaam, wie it neffens myn heit ôfrûn mei de boer. Do meist no allinne de kij noch fretten jaen, en de rest meitsje de hege heren wol út sei er dan en hij hie gelyk.

As boer misse wij no de frijheid fan it sels regeljen fan ús eigen saken, we binne net mear baas op ús eigen hiem. In protte wurd no útmakke troch minsken die neat mei it boer wêzen te krijen ha en die der nooit fan hoefden te bestean. It praat dat it no allegear better is as eartiids, komt fan minsken die blynkappen foar ha, want om ús hinne hâld de iene nei de oare boer op, en komt de pleats leech omdat der gjin opfolgers mear binne die der noch ljocht yn sjogge om de pleats oer te nimmen. Ek fan de boere-organisaasjes is niks mear fan oer, die binne no it útfierende orgaan fan de polityk, en in eigen

miening ha se der net. Mar ja, we sitte nou ien kear mei dit systeem en gjin ien hie tocht dat it sa rinne kinnen hie. Ien ding is seker, de bern út disse nije tiid ha der minder moate mei, want die witte net hoe of it west hat. Yn 1980 binne heit en mem fan de pleats gongen en ha se in hûs kocht yn de Jutryp, wer se prachtich útsicht oer de greiden hiene. Mar foar se yn it nije hûs te wenjen giene, ha se earst 3 moanne yn Amerika en Canada west. Der wennen 2 susters en 2 broers fan myn mem, die yn de fyftiger jierren emigreare wiene, en der hiene se noch nooit west. Se ha mei nocht en wille 17 jier yn de Jutryp wenne, wer se alle beide yn 1997 ferstoarn binne.

Ik bin no oan de ein kommen fan myn ferhaal oer Sinserhûs en syn bewenners, wer ik de spoaren fan myn foarâlden oeral noch finne kin. It hat wol bliken dien, dat yn al die ieuwen der op dit stee hiel wat belibbe is en dat we der ek noch net binne. Myn tiid komt letter noch wol ris oan bod, want hoe of die ôfrint moate we noch ôfwachtsje, dit hinget der ek fan

Schoorsteenmantel middenkamer

Kajuit met versiering

Schoorsteenmantel in voorkamer

Het winkeltje

De nummers bij de vermelde personen in deze krant verwijzen naar de nummers met paginanummers uit het Gala/ema boek dat in 1999 is verschenen. Dit boek is verkrijgbaar bij de redactie en kost € 45, exclusief € 5 portokosten.

Verder verkrijgbaar:

De boerderijen route over de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes Galema; formaat A5, gedrukt; € 3,50

Reünie boekjes 1989 met allerlei familie gebeurtenissen, de eerste aanzet tot het grote familieboek, formaat A4; € 3,50

Familiewapen, gedrukt formaat A5 vouwfolder, in kleur en met uitleg; € 3,50

Galama en Galema, Verhalen en meer anno 2004, uitgegeven tijdens de reünie september 2004, formaat A4, 40 pagina's; € 6,50

Bovenstaande artikelen (prijzen incl. verzendkosten) te bestellen bij Eelco Galama, Nw. Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden.

Tel. 058-2800016.

De opkomst en het verval van het fortuin van Ysbrand Klazes Galema

Profielwerkstuk door Igo Galama
Christelijk Gymnasium Beyers Naudé
Klas 6a, 2004-2005

nieuw

Recentelijk heeft **Igo Galama** (1.14.87, kind1/108) een werkstuk gemaakt over de rijkdom van Ysbrand Klazes Galema. Het bevat een beschrijving van zijn afstamming, hoe YKG zijn vermogen opbouwde en de geschiedenis van de landbouw en veehouderij in het bijzonder in ruwweg de 17e -19e eeuw: de periode dat YKG en zijn voorouders boer waren en de boerderijen verzamelde. Het werkstuk is ter verkrijgen bij Eelco Galama voor € 7,50.

Meer informatie over (familie)geschiedenis vindt u op internet, o.a. op www.genealogie.pagina.nl. Er staan vooral ook meer foto's over Galamadammen, maar ook vele andere zaken. En natuurlijk onze eigen website te vinden via www.galama.nl.

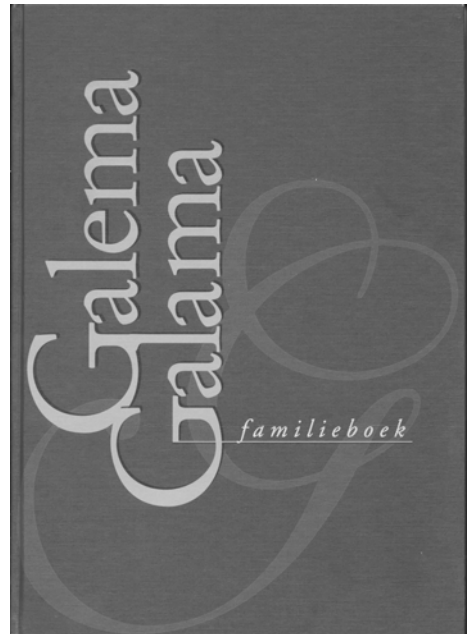
Galama en Galema, Verhalen en meer anno 2004

Extra editie van de familiekrant van de Stichting
"de Galama's en Galema's door de eeuwen heen"

redactie: Eelco Galama

Galama./Galema.

In dit boekje staat ook een beschrijving van het **Senserhuis** te Blauwhuis. Daarnaast worden ook 12 andere boerderijen beschreven, allemaal ooit eigendom geweest van Ysbrand Klazes Galema. Het boekje is uitermate geschikt om als gids bij een fiets- of autotocht langs deze boerderijen te gebruiken.

Boerderijen route

De boerderijen van
Ysbrand Klazes Galema (1873)

Eventuele adreswijzigingen opsturen naar Theo Galema, Sylroede 22, 8765LW Tjerkwerd, tel. 0515-579338

Naam:

Adres oud: adres nieuw:

Pc+woonplaats oud: Idem nieuw:

Opmerkingen:

.....

.....